

ganske godt sammen; det er kun, naar de er indenfor, at det kniber.

Nu viste naturligvis den italiensk-græske Konflikt ret grelt Folkeforbundets Ufuldkommenhed. Den viste, at der er noget igen, inden de Retsideer, der er nedfældet i Folkeforbundspagten, er sat i den ydre Magts Sted. Men der er dog neppe nogen kyndig, der vil benægte, at Folkeforbundet begrænsede Magtaktionen i dette Tilfælde. Den offentlige Mening har denne Gang haft et Verdensorgan, som ingen kunde være overhørig. De smaa Stater, som jo ikke i Verdenspolitikken er udsat for Fristelse til Magtpolitik, og hvis eneste Værn til syvende og sidst er Retspolitik, har i Folkeforbundet faaet en Indflydelse, som enhver Stormagt, der vil udvide sig paa de smaa Landes Bekostning, vil finde højst ubehagelig. De smaa Stater har gennem Folkeforbundet nu i September Maaned givet en Indsats i Verdenspolitikken af større Værdi, end det maaske i Øjeblikket er oportunt at indrømme og tale om her. Det var ikke de store dramatiske Armbevægelser, Folkenes Forbund gav til Bedste i denne Sag, de, som jo gennem Pressen altid fanger Opmærksomheden, men det var et stiltfærdigt Vidnesbyrd om, hvad der var Ret, uden at man slog paa de Magtmidler, som Forbundspagten tillader at anvende overfor de Medlemmer, der fristes til at være Pagten overhørig. Hvornaar i Verdenspolitikken har de smaa Staters Stemme ellers betydet noget som helst? Derfor forstaar jeg ikke, at man tager de Erfaringer, der er gjort i September Maaned i Folkeforbundet, som et Udtryk for de smaa Staters fortvivlede Stilling. Vi kan sige, at det var højst besynderligt, hvad vi oplevede i Henseende til en Stormagts Forhold overfor en lille Stat, men hvad der blev budt Grækenland, var maaske noget, man ikke turde byde enhver som helst lille Stat. Glem ikke det ved Bedømmelsen af europæisk Politik, at de smaa Stater, deriblandt de nordiske, var med til at give denne Indsats, der havde Følger, som vi nok en Gang skal se var betydningsfulde. Der bliver sagt: Hvad bryder de store Stater sig om de smaa? og vi har ogsaa set en Stormagts Leder, Mussolini, udtale sig nedsættende om disse smaa Stater. Men vi saa dog under Verdenskrigen, hvor mange Penge Stormagterne gav ud for f. Eks. at paavirke den offentlige Mening i det lille Land Danmark. Da mente de, at ogsaa den offentlige Mening i de smaa Stater

betød noget; ellers havde de sikkert sparet disse Penge. Og det er denne Mening, de smaa Staters Mening, som vil komme til at betyde allermost i Folkeforbundets Udvikling. Vi har der en Opgave af en enestaaende Art.

I en af de Resolutioner, som vedtoges paa Delegeretforsamlingen i September Maaned, hedder det, at Delegeretforsamlingen konstaterer med stor Tilfredshed, at i Løbet af de sidste tre Aar har Medlemsstaterne paa meget faa nær kunnet nedsætte deres Rustningsudgifter, hvorfor den beder Raadet om at henstille til Forbundsmedlemmerne ikke at overskride de militære Udgifter paa foreliggende Budgetter i det Tidsrum, der gaar, inden Udarbejdelsen og Antagelsen af den almindelige Nedrustningsplan foreligger. Som ærede Medlemmer vil vide, skal Folkeforbundsraadet fremsætte Forslag til Indskrænkning i Rustningerne til de forskellige Regeringers Overvejelse og Afgørelse under Hensyntagen til hver Stats geografiske Beliggenhed og særlige Forhold. Til Hjælp i den Henseende har Folkeforbundspagten nedsat et staaende Udvalg. Dette er for Tiden sammensat alene af militære, og derfor besluttede den første Delegeretforsamling, at der til Hjælp for Forsamlingen skulde nedsættes en Kommission ved Siden af, som skulde bestaa af baade militære og civile, og hvori der skulde være Repræsentanter baade for Arbejdere og for Arbejdsgivere. Det er den saakaldte midlertidige blandede Kommission, og Sjælen i denne har Lord Robert Cecil været. Den har arbejdet meget ivrigt, men den har stødt paa det Forhold, at en almindelig Nedrustningsplan vil man formentlig ikke kunne faa vedtaget, medmindre man samtidig, helst forud for Nedrustningsplanen, men i alt Fald samtidig med denne, faar en Garantitraktat, der sikrer de Stater, som føler sig særlig udsat for Angreb. Man har arbejdet paa at skaffe et statistisk Materiale til Udarbejdelsen af en saadan Nedrustningsplan, og der kom netop nu i September Maaned et betydeligt og meget interessant statistisk Værk om visse Landes Nedrustningsforsøg og militære Budgetter, men med disse Forarbejder har man ikke naaet til noget positivt Resultat endnu. Med Hensyn til en Garantitraktat har man derimod naaet et positivt Resultat, for saa vidt som der blev forelagt et Garantiforslag til de forskellige Regeringers Bedømmelse. Den danske Regering sendte dette til de fire Rigsdagsmænd,